

Nagy-Kőrös, dec. 28. 1855.

Barátom Póska!

Igevésem daczára, hogy a dívszövet használni fogom, mind eddig hiába vártad levelemet. A dívszövetből ugyan már sokat felhasználtam, versitődöt alá s arraán pipaggyitani, de postabizonygól mind enapig vissza maradtak lapjai. Nem volt tárgyam, miről írjak, s hiányzik nálam az inventio, hogy tárgy nem léte, ben is be tudjam tölteni a levelet. Pest vagyok, nem thágadom, mint a Miska koldója a rongyosságot. Ritkán értem magamat jó kedélyben, a rossz pedig nem akarom elragasztani magra, kivált ha gondolom, hogy az is elégét szenved abban. —

Olvasom előfizetési feltételeket, az első fe-
rény (késő tül is kereszt) e nemü jelentést élesem,
ben. Kisággis majd ráverem, hogy gyűjtőm nekem, mert
én ügyetlen vagyok az ügyekre. Nem rárok
fényes eredményt, mert itt még Besseniában élünk.

Vatavára én is önkénytelen apróbb verveimet,
s elartam Heckenastok, de koránsem oly fényes
föltételést mellet, mint némelyek gondolataját. Ammi
jó van benne, hogy nem kell versidáim az előfize-
téssel, s Heckenast esiroran pokost holmit kiállé-
tani. Van bír abban a gyűjtőműnyben telejtes is:
de annál valószínűsabb, hádd menjen. Nehéz volna
elatalni a kihagyandókat, s ha az ember mások
üvéletét kérne, úgy járhatna, mint a molnár éó fia
a framarral. —

És a legnevezetesebb dolgot, mióta egymástól meg-
váltunk. Tuzsa nyomott kedélyem volt akkor,
reirint a Miskatoli elvétel, reirint egy exudar
hadmenés miatt, melyet bátkon elirkolbam,
de — az idő viszonyok közt — meg voltam fejez,
ne. És collegáim közt némelyek talán hídeg.

sejre is magyarárak, a mit igen sajnálnék, mert ha nem
múltam egészen jól, annak oka nem ö bennük volt. (Bürokrácia)
őket és magadat, hogy én mindig kedves emlékek közt
emlékrem a eliskolákon töltött órákra, s hájtartás több,
szór lenni köztetek. Egyébiránt a hazaurakaj baj nélkül
megöröklent, s azóta itthon vagyok, az unalom tollfacsója,
han.

Pestről és a pestiekről nem tudok többet, mint la,
pókból tudhatni. Gyulai még egyszer sem írt Berlinből,
kivéve, hogy Duleránok, boríték alatt, némi eseményeket
küldött Karáissani ajándékkal. Egyet volnam Pesten, egy
éjvzakára, csupán; de nem is vágyom oda. Kiért? Kiért?

Az iskolái illetőleg, megvagyunk, so, und so. Uj colle,
gánk, Szabó Károly (az Ailla) hárasodik, most van a meny.
anthonyit Antillagyi Sándorral. A többiek ének s uralkod,
nak. Közelebb egy rendeletes kapunk, miszerint ő é alatt
az önkös tantárgyaknak (a vallási s magyar nyelvés kivétel)
nemennie kell előadani, s már a jövő évben megkezdni a
historiával. Nem tudom, hogy leszünk; nem azért, mintha
a tanárok képerék nem lennének, — de az elvél. Még nincs
felelet rá, ha lesz, megírom. — Anyji kő van monnva,
hogy a nyitvánnyig csak a penultimék alajján megtart,
hárs. —

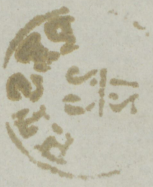
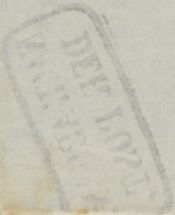
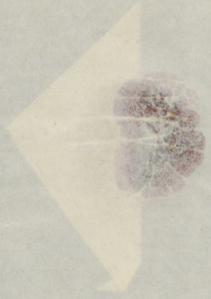
Tanpa, mint olvasom, már most földhöz ragadt ember.
A fiencséből onnyi is elég egyszerre. Akóra még nem kap,
kam róle levelet, nem tudom, ha nem Santa barány-e az
alvózat.

Egészsejtem csak bírja, bírja kimelve és földszal.
Orvaidon jó egészsejnek övend — köztintenek mindnyá,
jan. Add az rézemről sáves üdvözlésemet collegáidnak,
különösen Ann Abrio, — Vágó úrét és Solymosinak.
Teged pedig ölelek, s boldog új évet kívánva,
maradvék

Nagyapád
Arany Sándor

Handwritten signature or initials in the top center.

Vertical handwritten text in the center of the envelope, possibly a list or address.

PEST
29
12

bejment

J. v. Lévay Főrséf
tanár úrnak.

NACHBEGANG
DER POST.

Pest

Miskolcson

